

► 14 Mayo, 2016

La premi Nobel de Literatura, la bielorussa Svetlana Aleksiévitx, és a Barcelona per participar en els festivals Literal (avui) i Kosmopolis (18 de maig)

Amb veu de dones

Lluís Llorc
 BARCELONA

Svetlana Aleksiévitx, nascuda el 1948 a Bielorússia, on és *persona non grata* i els seus llibres estan prohibits, és el darrer premi Nobel de Literatura. És a Barcelona per participar en el Literal (avui a les 7 de de la tarda) i el Kosmopolis (18 de maig, també a les 7), i ahir va oferir una roda de premsa al CCCB.

David Castillo entrevista Svetlana Aleksiévitx en profunditat al Cultura de diumenge, però fem un aperitiu amb el que va explicar ahir. És una persona amb una base sòlida com a periodista: "Sóc periodista, el meu pare també ho era. Va ser la meua vocació des de sempre perquè estimava molt el meu pare i volia ser com ell. Els estudis de periodisme eren massa genèrics i per això calia ser molt autodidacta."

Ha entrevistat centenars de persones al llarg de la seva vida, però amb un mètode concret: "La nostra memòria té moltes

Svetlana Aleksiévitx amb Vicenç Villatoro, director del CCCB, i Simón Vázquez, coordinador de Literal ■ JOSEP LOSADA

El suplement Cultura d'aquest diumenge inclou una entrevista a la premi Nobel

portes tancades, per obrir-les i que apareguin records que ni som conscients de tenir, cal seure a parlar com un amic. Jo mai porto preguntes preparades." I té preferència per parlar amb dones: "Vaig començar a escriure literatura a partir del que m'expliquen

les dones. Quan es parla de la guerra, els homes ho justifiquen tot, les dones diuen el que és: assassinar." I hi va afegir: "Ara escriu un llibre sobre l'amor. Em vaig reunir amb tres dones i un quart d'hora després estàvem parlant obertament del tema, to-

tes quatre. Cada persona vol trobar un sentit a la seva vida, i així surt la informació, que és periodisme, però després apareix la literatura, que parla dels misteris de la vida."

La seva visió crítica del comunisme la va obligar a exiliar-se: "Sóc d'una ge-

neració que ja negava el comunisme. La idea és bona, però no estàvem preparats per això, no es va aplicar bé a Rússia. Encara no tenim possibilitats d'aconseguir que tothom sigui feliç. Vam vèncer el monstre del comunisme i ara hem de conviure amb les rates que van sortir de la nostra ànima. Durant una època no hi va haver poder i se'l van apropiar els lladres. I ara els oligarques tornen al poder perquè no volen perdre el que van robar."

"El sistema soviètic autoritari va inculcar la por a diverses generacions, i encara existeix la por de dir el que penses, tot i que ara no és tan cruel com en el temps dels meus pares", hi va afegir la Nobel.

"Per trobar la meua veu segueixo un camí molt intuïtiu, tot i que mai he tingut la intenció de trobar la meua veu, sinó de conèixer temes que m'interessen", diu, i a més té la mestria de saber transmetre aquests coneixements en els seus llibres. ■